כל גליון מתיקות הדף היומי שאתה רואה, מושקע בו בס"ד דמים תרתי משמע
נעם כלבך דבר היוק, סיפור של צדיק טלטל אותך, ורוצה ליכות ליטול חלק בהמשך הגליונות, להצלחה, לרפואת, לישועה, לע"נ
צור קשר 0548470661

מתיקות הדף היומי

גליון שלט
פרשת וישלח
יח - כד כסלו תשפ"ז
ערכין יא - יז

בס"ד | פנינים מתוך שיעורי הדף היומי של הרה"ג **אברהם ישעיהו קובלסקי** שליט"א

השידוך הפלאי שנגמר בפתאומיות באמצע הדרך

למה זה הכיתני שלש רגלים הרי מה' יצא הדבר

פעם יצאו בני המשפחה של הרבי הקדוש הרש"ב מליובאוויטש זצוק"ל לנסיעה ארוכה, במרכבה השייכת לבית הרבי. המרכבה הצטיינה מאד ביופיה ובהדרה, סוסים אבירים היו מוליכים את המרכבה. זאת ועוד, למרות שבחוץ שרר חושך ואפילה וקור עז, אך בפנים בתוך המרכבה של בית המלוכה, לא הרגישו בכל זאת, כי אור מיוחד האירה את המרכבה, וכן תנורים מיוחדים חיממו את המרכבה בפנים.

הנסיעה התחילה והתנהלה על מי מנוחות. אך לפתע פתאום נעצרו הסוסים האבירים ועמדו דום, כאילו קפאו על מקומם. בתחילה חשב העגלון, שהסוסים פשוט רעבים או צמאים ולכן הם מסרבים להמשיך בהליכתם. מיד נתן להם מספוא בשפע ושתיה לרוויה, אך כל זאת לא הועיל ולא כלום, הסוסים אינם זזים ממקומם. הרים העגלון את השוט והצליף בהם אחת שתים ושלש כמו שנהוג לעשות בכגון דא, אך גם זה לא עזר מאומה, הסוסים לא התרגשו כלל מהמכות שקיבלו, ולא זזו ממקומם אפילו כחוט השערה.

הדבר היה לפלא גדול בעיני העגלון ובעיני כל נוסעיה. הרי מדובר בסוסים אבירים, ואף פעם לא ראו אצלם עצלות פתאומית כזאת. הם התחילו לחשוש אולי איזה חיה רעה ומפחידה נמצא בדרך הקרובה, וזהו מה שמפחיד את הסוסים. העגלון יצא קצת לדרך רגלי, ובדק את כל השטח מסביב שוב ושוב, אך לא הבחין בשום חיה רעה מתקרבת.

העקשנות של הסוסים שלא לזוז כלל ממקומם, נשאר כחידה סתומה, אך זהו המציאות, מה אפשר לעשות. בינתיים התקדרו השמים בעבים, וגשמים עזים החל לרדת. נו, עכשיו כבר בוודאי אין סיכוי שהסוסים יסכימו לזוז ולהתקדם בנסיעה.

> השידוך האמיתי נמצא ממש סמוך וקרוב

לא נשאר ברירה אחרת, רק לרדת מן המרכבה ולהתחיל לחפש אם יש איזה בית יהודי בסביבה אשר יוכלו להתאכסן שם במשך הלילה. לאחר הליכה קצרה מצאו בית שעל דלתו הייתה קבועה מזוזה ענקית, וזה העידה כמאה עדים שהבית שייך ליהודי כשר. הם נקשו בדלת קלות, ומיד יצא אליהם בעל הבית, וקיבלם בסבר פנים יפות, והזמין את כל משפחת בית הרבי להתארח אצלו.

למרות השעה המאוחרת ולמרות שהבית לא שימש בדרך כלל לבית אכסניא לאורחים, עשו הבעל הבית ומשפחתו הכל לכבוד האורחים החשובים. בתוך זמן קצר הכינו את כל חדרי הבית לחדרי שינה, מיטות מוצעות הונחו בכל חדר, כאשר בו זמנית התחילה מיד בעלת הבית להכין ארוחה דשנה לאורחים.

בני משפחת הרבי לא יכלו לגמור את ההלל, ושיבחו והודו לבעל הבית ומשפחתו על כל ההכנסת אורחים במסירות נפלאה כזאת. הם התיישבו לסעודה ביחד עם בני משפחת המארח, האנשים בחדר אחד, והנשים בחדר נפרד. גדולה לגימה שמקרבת את הלבבות, תוך זמן קצר נעשה היכרות מלאה בין שני המשפחות, והמשיכו בנועם שיח כמה שעות, כאשר כל הזמן מוגש לפניהם מאכלים ומשקים כיד המלך.

הקשר בין המשפחות, הלך והתהדק במשך השעות האלו. עד שהחליטו לעשות שידוך ביניהם, בו במקום. לפנות בוקר נשברה הצלחת, כאשר בחור אחד מבני משפחת הרבי התארס למזל טוב עם בתו של בעל הבית המארח. רק לאחר מכן עלו האורחים על יצועם למשך שעה קלה, ומיד בבוקר התפללו תפילת שחרית, והגישו בפניהם ארוחת בוקר חגיגית לכבוד שמחת האירוסין.

לאחר הסעודה עלו כל בני משפחת הרבי על המרכבה. וראה זה פלא, הסוסים האבירים רצים ושועטים כמימים ימימה. כולם ראו עין בעין גודל הנס וההשגחה פרטית, ההשגחה העליונה סיבבה שבדיוק כאשר יגיעו למקום זה, יעצרו הסוסים ממהלכם בלי שום סיבה מובנת, ולא יתרגשו כלל וכלל מהמכות שהונחתו עליהם, וכל זאת כדי שיוכל לצאת השידוך הפלאי הזה, שאף אחד לא חלם על זה, שהרי מעולם לא הכירו עד הנה שתי המשפחות זה את זה.

אילו היה הקב"ה פותח את פיהם של הסוסים הללו כאתונו של בלעם, הם היו צועקים על העגלון, "למה זה הכיתנו זה שלש רגלים", הלא "מהקב"ה יצא הדבר", כדי שבכך ייגמר הזיווג הפלאי למזל טוב.

מבואר בגמרא בדף היומי שלנו (ערכין טו.), שאחרי הנס הגדול של קריעת ים סוף, היו בני ישראל יראים ופוחדים, אולי **'כשם שאנו עולים מצד זה, כך מצרים עולים מצד אחר'**. פירוש, יתכן שהמצריים ימשיכו לרדוף אחרינו, מאחר שגם הם נכנסו לים סוף שנהפך ליבשה, ועוד מעט יצאו מן הים מהצד השני ויפגשו אותנו. מיד אמר הקב"ה לשרו של ים, שיפלוט את הגופים המתים של המצריים מחוץ לים, ואז נדע לכלל ישראל גודל הנס, שכאשר נכנסו המצריים לים, השיב הקב"ה עליהם את מי הים, וכל המצריים כבר טובעו בים סוף ואחד מהם לא נותר.

ותמהו התוספות (ד"ה כשם), איך עלתה על דעתם של ישראל לחשוש דבר כזה, שהקב"ה יעשה נס גדול כזה של 'קריעת ים סוף' למצרים, כמו שעשה לישראל. ומבארים התוספות, שכאשר עברו בני ישראל את הים, לא עברו את כל הים לרחבו מצד זה לזה, רק הלכו בים כחצי גורן עגולה, כלומר הם עשו כעין 'סיבוב' בתוך הים, באופן שיציאתם מן הים אל המדבר, היה סמוך לאותו מקום שנכנסו לשם. ולכן שפיר חששו, שמא המצריים יבואו בדרך היבשה מצד אחר של המדבר, ושוב ירצו לפגוע בהם. עד שהקב"ה הראה להם גודל הנס, שכל המצריים כבר טובעו בים סוף.

על פי זה ביארו הספרים הקדושים דברי הגמרא במסכת סוטה (ב.) 'קשה זיווגו של אדם כקריעת ים סוף'. שזה בא לרמז, שכשם שבקריעת ים סוף לא חצו בני ישראל את כל הים לעבור לגמרי לצד השני, אלא חזרו שוב סמוך לאותו מקום שנכנסו לשם. כך ממש הוא לפעמים בשידוכים, שיוצאים לחפש שידוך במדינות רחוקות ועד קצה הארץ, אך בסוף מתברר שהשידוך האמיתי נמצא ממש סמוך וקרוב אל מקום מגוריו.

ועל דרך זה היה בסיפור פלאי זה. בני המשפחה יצאו לנסיעה למקום רחוק מפני סיבה אחרת לגמרי, אך פתאום נודע להם, שנסיעתם הייתה דווקא למקום סמוך וקרוב למקום מגוריהם, וכל הנסיעה הייתה למטרה אחרת לגמרי, כדי לגמור את השידוך עם המשפחה הזאת שכלל לא הכירו מקודם.

יומא דהילולא קדישא

ליומא דהילולא של הרבי הקדוש רבי ברוך מויזניץ זצוק"ל בעל האמרי ברוך, בנו של הרבי הקדוש הצמח צדיק מויזניץ זצוק"ל נסתלק כ' כסלו (תרנ"ג)

פעם אחת נסע רבינו הקדוש האמרי ברוך מויזניץ זי"ע לעיירה ראדוביץ ברכבת. והנה תחנת הרכבת היתה רחוקה מאד מראדוביץ, לכן תמיד היו צריכים לנסוע מתחנת הרכבת לתוך העיר בעגלות או בכרכרות. גם עתה כשירד רבינו מהרכבת, עלה מיד על כרכרה מיוחדת שהמתינה לכבודו, משם נסע בראש שיירה ארוכה ומכובדת ביותר בדרך בואכה לראדוביץ.

באמצע הנסיעה הציעו המשמשים בקודש, שהרבי יביט נא החוצה ויראה בעיניו את הכבוד הגדול שבני העיר מכבדים אותו, בליווי של עשרות עגלות מאחוריו. כשהרים רבינו את עיניו וראה את השיירה הנוסעת מאחוריו, פתח ואמר למקורביו: מעולם תמהתי מאד על המאמר חז"ל (עירובין יג), "כל הבורח מן הכבוד הכבוד רודף אחריו", וכי למה מגיע עונש כזה להאיש העניו, הרי הוא בורח מן הכבוד ואינו חפץ בו, ומדוע הוא נענש ומקבל את הכבוד בעל כרחו, עד שהכבוד ממש רודף אחריו.

עכשיו במעמד זה זכיתי להבין, שהכוונה כך הוא, העניו באמת הבורח מן הכבוד, סוף הכבוד לרדוף אחריו - היינו אחרי בניו וצאצאיו, אך הוא עצמו באמת אינו מתכבד בו. הנוכחים הבינו היטב מה מתכוון רבינו לומר בזה, שכל הכבוד שמנחילים לו כאן אינו כלל עבורו, רק הקב"ה משלם בזה שכר לאביו הקדוש, על מה שברח כל ימיו מן הכבוד.

רבינו סיים את דבריו ואמר, לעומת הענווה המופלגת שהיתה לאבי הקדוש רבינו ה'צמח צדיק' מויזניץ זי"ע, עדיין אינו נחשב כלל כל הכבוד הזה שמכבדים אותי עכשיו תושבי העיר ראדוביץ, כי הענווה של אבי הקדוש, היה בכפל כפליים.

דרשה בבית המדרש קאמרנא

בסעודת ראש חודש כסלו בראשות ובנוכחות כ"ק מרן אדמו"ר מקאמרנא שליט"א

ברשות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, ברשות כל הקהל הקדוש הזה. אין דבר העומד בפני הרצון, זה כבר כמעט שנה שלימה שאני משוחח עם העסקנים בחצר הקודש, להנהיג בדרך קבע סעודות ראש חודש מדי חודש בחדשו כאן בקהילה קדושה קאמרנא. אך כל פעם נדחה הדבר משום טירדות שונות, וכך זה לא יצא מן הכוח אל הפועל.

היום כאשר נסעתי ל'הדסה עין כרם', לבקר אצל מורי חמי הגה"צ רבי יהודה לייב בן רחל שליט"א לרפואה שלימה, קיבלתי טלפון מידידי, ראש וראשון לכל דבר שבקדושה, הגה"צ רבי חיים יעקב שליט"א, שהודיע לי שבס"ד מיד אחרי מעריב יתקיים כאן סעודת ראש חודש. הרגשתי בחוש בחינת 'יגעת במקום אחד ומצאת במקום אחר' (עי' סנהדרין צט:), אדם צריך לעשות – טוּהָן, אוֹיפְטוּהָן – התוצאות תלוי רק בהקב"ה.

רבותי, אין לנו השגה כלל בגודל החשיבות של סעודת ראש חודש, בראשונה יש להזכיר שכך נפסק בשולחן ערוך (או"ח סימן תיט) "מצוה להרבות בסעודת ראש חודש", המחבר הקדיש על סעיף זה סימן מיוחד ושלם, רק מילים אלו נמצאים בכל הסימן הזה, 'מצוה להרבות בסעודת ראש חודש'.

כל אחד ואחד מישראל מרבה לאכול בערב יום הכיפורים, כדי לקיים מה שנפסק בשולחן ערוך (או"ח סימן תרד ס"א), "מצוה לאכול בערב יום הכיפורים ולהרבות בסעודה", וידוע לכל גודל המצוה שבדבר, 'כל האוכל בתשיעי מעלה עליו הכתוב כאילו התענה תשיעי ועשירי' (ברכות ח:). ועל דרך זה צריכים לדעת, שגם בסעודת ראש חודש יש 'מצוה להרבות' כלשון השולחן ערוך.

ידוע דברי הרבי הקדוש הבעל התניא זצוק"ל באיגרת הקודש (פרק כג) וכך לשון קדשו: 'כמו ששמעתי מרבותי, כי אילו נמצא מלאך אחד עומד במעמד עשרה מישראל ביחד, אף שאינם מדברים בדברי תורה, תפול עליו אימתה ופחד בלי גבול ותכלית, משכינתא דשריא עלייהו, עד שהיה מתבטל ממציאותו לגמרי'. נורא נוראות.

נמצא שכאשר אוכלים סעודת ראש חודש בצוותא, במנין, מרוויחים בזה דבר ראשון לקדושה נוראה זו, ששום מלאך אינו יכול להשיג. ולבד מזה מקיימים המצוה של אכילת סעודת ראש חודש, ובהמשך נראה כמה ישועות והשפעות טובות יכולים לפעול על ידי סעודה קדושה זו.

בסייעתא דשמיא אני משתדל בכל חודש, להקים סעודות ראש חודש בשלשה מקומות חדשים בארץ ישראל. ולדוגמא, בחודש אחד אני שולח סכום ממון למען הקמת סעודת ראש חודש בבית מדרש אלעד, וכאשר בחודש הבא יבואו אלי לבקש שאשלח להם שוב סכום זה עבור סעודת ראש חודש, אני אומר להם לא, בחודש זה אני שולח סכום זה לנהריה, ואתם מאחר שכבר טעמתם המתיקות והעריבות של סעודת ראש חודש, בוודאי כבר תשיגו בעצמכם ההוצאות של הסעודה, וכך על זה הדרך אני עושה בס"ד מדי חודש בחדשו, כאשר תקוותי איתנה שבסופו של דבר יתקיימו סעודות ראש חודש בכל ארץ ישראל בס"ד.

ואספר לכם כיצד התעוררתי כל כך לענין זה של סעודות ראש חודש. ביום מן הימים הגיע לביתי הספר הקדוש 'עבודת עבודה' של הרבי הקדוש מטאהש זצוק"ל, ומצאתי שם דברים נוראים בענין סעודת ראש חודש, וכך מובא שם בשם הרבי הקדוש שר בית הזוהר מרן העטרת צבי מזידיטשוב זצוק"ל, שפירש בפסוק (במדבר כו, מו) 'ושם בת אשר שרח', על פי מה שאמרו חז"ל (ברכות ח.), תתק"ג מיני מיתה נבראו בעולם, שנאמר (תהלים סח, כא) למות תוצאות, 'תוצאות' בגימטריא תתק"ג. ואמר הרבי הקדוש העטרת צבי, כי **בזה שבני ישראל סועדין סעודת ראש חודש הם מבטלים כל התתק"ג מיני מיתות האלו, שלא ישלטו בעולם**.

וזהו פירוש הכתוב 'ושם בת אשר', 'ושם' עולה כמנין 'רצון', 'בת אשר' עולה תתק"ג. פירוש, כשמתעורר 'רצון' למעלה להביא חס ושלום לעולם אחד מ'תתק"ג' מיני מיתות אלו, העצה לזה, 'סר"ח', נוטריקון ס'עודת ר'אש ח'ודש, ועל ידי שסועדים סעודת ראש חודש, מבטלים את כולם. וזהו רק ביטול מיני המיתות שבעולם, ומידה טובה מרובה, כמה השפעות טובות של בני חיי ומזוני זה מביא לכל המשתתפים בסעודה ולכל ישראל.

וזהו בכל ראש חודש. ובפרט בראש חודש כסלו, שעצם היום הזה הוא יום מסוגל עד מאד, כמו שמובא בליקוטי צבי בשם רש"י ישן, שראש חודש כסלו הוא בחינת יום הכיפורים. סיפור נורא מסופר בזה, שפעם בערב ראש חודש כסלו נפלה תרדימה על הרבי הקדוש רבי אהרן מטשערנוביל זצוק"ל וראה שיש רעש גדול בשמים, ושאל לאביו הרבי הקדוש המגיד מטשערנוביל זצוק"ל על מה הרעש, וענה לו אביו, מה השאלה, הרי מגיע ראש חודש כסלו שהוא בבחינת יום הכיפורים.

ובפרט שאנו זוכים בסעודה זו, לשבת בצוותא חדא עם כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, לא כל אדם זוכה לשבת עם מרן הרבי שליט"א בצוותא חדא על שולחן אחד. כאשר רק מסתכלים על צורתו הקדושה של הרבי שליט"א, מקבלים יראת שמים, כאשר רק מדברים עם מרן הרבי שליט"א, מקבלים יראת שמים. ומי מדבר על סעודה שלימה שזוכים לאכול על שולחן המלך.

כתוב בחז"ל (כתובות קה:), 'כל המביא דורון לתלמיד חכם כאילו הקריב ביכורים'. ולכן אני רוצה לבקש ליהודים היקרים המסובים כאן, שמראש חודש טבת ואילך, ישתדל כל אחד ואחד למען הסעודת ראש חודש, אחד יביא מאכל, אחד יתרום קצת מעות. בכמה חצרות הקודש נהוג, שבחג הסוכות בימי האושפיזין הקדושים, כל אחד הנקרא על שם האושפיזא, מביא 'קוּגֶל' לטיש. השנה הייתי באחד מימי חול המועד סוכות אצל אחד מהאדמורי"ם שליט"א, וראיתי שמונח על השולחן שלשים וחמש קוּגְלֶעך שהביאו בעלי האושפיזין. כאשר כל אחד יתן איזה השתתפות לסעודת ראש חודש, ירגיש כל אחד שיש לו קשר קבוע עם הסעודה הקדושה.

משל למה הדבר דומה: כאשר אחד ניגש למארחו אחרי השבת ואומר לו, כל כך נהניתי השבת בצל קורתך, המאכלים היו כל כך נעימים לכבוד שבת המלכה וכדומה. המארח חושב לעצמו, מי יודע אם הוא אומר כך באמת, או רק כדי שלא לפגוע בי. אך כאשר אותו אורח מגיע שוב בשבת הבאה, מתברר למפרע שהוא אכן נהנה באמת בשבת הקודמת, ולכן הוא ממשיך להגיע שוב ושוב.

והנמשל פשוט: אם בראש חודש טבת החל בעצם ימי החנוכה הקדושים, יתקיים כאן שוב סעודת ראש חודש, ממילא זה ימשיך עוד ועוד חודשים, עד שבהמשך זה כבר לא יתקיים כאן בשטיבל הקטן, רק בבית המדרש הגדול, כי מחודש לחודש יתקבצו ויבואו עוד ועוד אנשים, בבחינת כולם נקבצו באו לך.

הרי מגיעים כעת ימי החנוכה הקדושים, וכידוע לגבי הדלקת נרות החנוכה אנחנו פוסקים כבית הלל, שבכל יום ויום צריכים להיות מוסיף והולך (שבת כא:). גם לגבי סעודת ראש חודש צריכים להיות מוסיף והולך, ולא רק בקאמרנא רק בכל מקום ומקום בעולם. ובזכות הזאת יעזור הקב"ה, שנזכה לכל הרפואות והישועות, פרנסה בהרחבה, ושכולם יהיו חזקים ובריאים בכל רמ"ח האברים ושס"ה הגידים.

אצל חסידים אמרו, שמי שאינו יודע שם אמו של הרבי, איננו חסיד. כי חסיד אמיתי יש לו לכוון את רבו בשמו ובשם אמו מדי יום ביומו, לכל הפחות י"ב פעמים ביום. שהרי מתפללים בכל יום שלשה תפילות, ובכל תפילה יכולים לכוון על הרבי שליט"א ארבעה פעמים בברכת 'על הצדיקים' כאשר אומרים: א) על הצדיקים, ב) ועל החסידים, ג) ועל זקני שארית עמך בית ישראל, ד) ועל פליטת בית סופריהם. וכאשר מכוונים כך בכל תפילה ותפילה, ממילא מכוונים לכל הפחות י"ב פעמים בכל יום על הרבי שליט"א.

יעזור הקב"ה, שהרבי שליט"א ביחד עם הרבנית תליט"א יהיו בריאים וחזקים, ומעתה והלאה רק ששון ושמחה ישיגו אותם, מתוך בריות גופא, ושכבר נזכה בחודש זה שהרבי שליט"א יוליכנו קוממיות לארצינו, אמן.

לשמיעת שיעורי הרה"ג אברהם ישעיהו קובלסקי בקול הלשון חייג: 073-295-1340 | לקבלת העלון בדוא"ל: a0548470661@gmail.com

להרצאות | לשיעורים | להנצחות | לתגובות | לתרומות, ולכל ענין אחר בנוגע לגליון: 054-847-0661